

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycje dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2005.

(¹) Dz.U. L 80, str. 35.

**Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. —
Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Parlamentowi
Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa C-411/06)

(2006/C 294/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis, M. Huttunen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1013/2006 (¹) z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów;
- stwierdzenie, że skutki rozporządzenia są ostateczne do czasu jego zastąpienia rozporządzeniem wydanym w rozsądnym terminie przez Parlament Europejski i Radę, na właściwej podstawie prawnej tj. art. 175 ust. 1 i art. 133 WE i stosowanie uzasadnionym w preambule aktu;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że oparcie aktu na dwójakiej podstawie prawnej wynika z kryteriów określonych orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, tj. celu i treści aktu. Wybór ten został oparty na przekonaniu, że rzeczony rozporządzenie łączy w sobie, zarówno w odniesieniu do realizowanego celu, jaki i treści, dwa składniki, z których żaden nie może być uznany za wtórny lub pośredni w stosunku do drugiego, jeden należąc do dziedziny wspólnej polityki handlowej, drugi — ochrony środowiska naturalnego.

Komisja jest zdania, że ustanawiając podstawą prawną aktu wyłącznie art. 175 ust 1 WE i znosząc art. 133 WE jako drugą podstawę prawną, Parlament Europejski i Rada działały z naruszeniem traktatu. Zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE stwierdzenie nieważności rozporządzenia stanowi stosowną sankcję wobec tego rodzaju uchybienia.

(¹) Dz.U. L 190, str. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04, Belgia przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 października 2006 r. przez Królestwo Belgii

(Sprawa C-418/06 P)

(2006/C 294/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: A. Hubert, pełnomocnik, H. Gilliams, P. de Bandt i L. Goossens, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 oraz uznając skargę wnoszącego odwołanie, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/136/WE (¹) z dnia 4 lutego 2004 r.;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 i na podstawie prawa sądu do nieograniczonego orzekania, zmniejszenie korekty w wysokości 9.322.809 EUR zastosowanej przez Komisję w decyzji 2004/136/WE do kwoty 1.491.085 EUR;
- lub ewentualnie uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Trybunałem i przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd dokonał przeinaczenia okoliczności faktycznych lub co najmniej dokonał błędnej subsumcji wyciągając błędne konsekwencje prawne. W opinii wnoszącego odwołanie całość wyroku zasadza się na nieprawdziwym założeniu co do faktów, w którym Sąd uznał, że belgijski z informatyzowany system graficznego oznakowania działek rolnych („SIG”) jest narzędziem pomiarowym lepiej odzwierciedlającym rzeczywistość niż dane dotyczące ich powierzchni przekazane przez samych prowadzących gospodarstwa, podczas gdy dokładna powierzchnia działki rolnej może zostać ustalona, w sposób formalny i bezsporny, jedynie w drodze pomiarów przeprowadzonych przez osobę posiadającą wymagane ku temu kwalifikacje lub za pomocą fotointerpretację zdjęć satelitarnych zrobionych metodą teledetekcji.

W ramach zarzutu drugiego, który składa się z pięciu części, strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 6 § 7 i art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 ⁽²⁾ jak również art. 6 i art. 9 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 ⁽³⁾ w zakresie w jakim Sąd błędnie uznał, że strona skarżąca była zobowiązana do przestrzegania niejasnych zasad warunkujących przestrzeganie jasnych przepisów oraz w zakresie w jakim błędnie uznał, że system kontroli wprowadzony przez władze belgijskie nie jest skuteczny z powodu, po pierwsze, braku dalszego przetwarzania danych generowanych przez SIG, a po drugie z powodu opóźnionego kodowania danych.

Zarzut trzeci opiera się na naruszeniu przez Sąd prawa w odniesieniu do stosowania zasady proporcjonalności, jako że zdaniem strony skarżącej maksymalna wysokość szkody poniesionej przez EFOGR jest oczywiście niższa od kwoty zastosowanej korekty ryczałtowej.

W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Sąd niesłusznie oddalił jako niedopuszczalne żądanie by na podstawie prawa do nieograniczonego orzekania Sąd zmniejszył zastosowaną korektę ryczałtową. Brak wyraźnego przepisu nadającego sędziemu wspólnotowemu kompetencje do nieograniczonego orzekania nie oznacza ipso facto, iż w istocie nie dysponuje on takim uprawnieniem.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2004/136/136/WE wyłączająca z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 40, str. 31)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie ustanawiający zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty (Dz.U. L 355, str. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 391, str. 36), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1648/95 z dnia 6 lipca 1995 r. (Dz.U. L 156, str. 27)

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 6 września 2006 r. — Republika Austrii przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-161/04) ⁽¹⁾

(2006/C 294/61)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004

Postanowienie prezesa drugiej izby Trybunału z dnia 4 sierpnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Innsbruck — Austria) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols przeciwko Land Tirol

(Sprawa C-339/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/62)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 12.11.2005

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Belgia) — Samotor SPRL przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-378/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/63)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 330 z 24.12.2005